

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Práce s literárním textem Michala Veiwegha

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Mgr. Lea Zálišová.

Materiál je dostupný ze školního portálu <http://dum.voss-na.cz>, který provozuje
Vyšší odborná škola stavební a Střední průmyslová škola stavební arch. Jana Letzela, Náchod

1. Ze kterého díla Michala Viewegha pochází tento výňatek?
2. Určete žánr tohoto díla.
3. Z ukázky se snažte odhadnout dobu, ve které se příběh odehrává. Co bylo charakteristické pro toto časové období, doložte příklady z textu?
4. Co víte o kompozici tohoto díla?
5. Charakterizujte postavy z výňatku.
6. Jsou v knize obsaženy autobiografické prvky? Pokud ano, tak jaké?
7. Charakterizujte jazykový styl autora.
8. Kdy toto dílo Michal Viewegh napsal a co víte o jeho další tvorbě?
9. Jak vnímá literární kritika tvorba M. Viewegha?
10. Které jiné současné české autory znáte?

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Mgr. Lea Zálišová.

Materiál je dostupný ze školního portálu <http://dum.voss-na.cz>, který provozuje
Vyšší odborná škola stavební a Střední průmyslová škola stavební arch. Jana Letzela, Náchod

UKÁZKA¹:

”A takhle to vždycky bylo,” vyprávěl Kvido. ”Otcova nechuť ke konfliktům, jeho fyzická neschopnost je snášet většinou zvítězily. Představa, že by měl čtyřicet hodin týdně trávit v jedné místnosti s někým, s kým se hádá, byla pro otce natolik nesnesitelná, že se se Zvárou nepohádal snad nikdy. Jakmile zjistil, že jejich názorová rozepře začíná směřovat k opravdové hádce, ustoupil. Málolterá pravda mu stála za to, aby si kvůli ní ničil nervy.”

”A to mu ani jednou v životě neřekneš, co si o něm myslíš?” přela se s ním žena.

”A na co? Akorát se poráíme. Nebo si snad myslíš, že mu otevřu oči a že se změní?” namítal jí otec. ”Neumím vychovávat psy, natož lidi.”

”To je pravda,” souhlasila výjimečně Kvidova matka.

”Takže ti vůbec nevadí, v jaký to žiješ lži?” navázala.

”Vadí,” řekl Kvidův otec. ”Ale vadí mi to trochu méně, než když v kanceláři někdo osm hodin uraženě tiská věcma. Pokaždé se totiž hrozně leknu. Dělalí se mi z toho opary.”

”Takže vlastně žiješ ve lži kvůli oparům.”

”Ty v ní nežiješ?”

”Samozřejmě že v ní žiju! Všichni v ní žijeme. Jenomže já proti ní bojuju! Po svém, zdánlivě nenápadně, ale bojuju.”

”Právní cestou,” poznamenal Kvidův otec.

”Ano, právní cestou. Jsem právník, tak právní cestou.”

”V zemi bez práva,” doplnil otec. ”Nezdá se ti, že je v tom cosi neřešitelného?”

Dotkl se zřejmě čehosi citlivého, neboť Kvidova matka zareagovala velmi podrážděně:

”Zato ty bojuješ za pravdu v truhlářský dílně!”

”Nebojuju,” řekl Kvidův otec s povzdechem. ”Nikdy jsem nic takového neřikal. Léčím si tam nervy. Nevěřila bys, jak to báječně uklidňuje! Než udělám jednu poličku, nevím o světě.”

”Poličku!” zvolala Kvidova matka pohrdavě. ”Sežeň si LSD. Na svět zapomeneš mnohem rychleji a aspoň to bude mít nějakou formu.”

”Copak LSD, ale zkus sehnat nějaké dřevo!”

Kvidův otec věděl, o čem mluví: Už dříve se mu do jeho sklepní dílny podařilo levně koupit starý draxl, soustruh poháněný šlapáním, ale nemohl – zrovna když svoje tvůrčí možnosti takto rozšířil – sehnat vhodný materiál a po celé dlouhé týdny byl odkázán na zbylé odřezky. Z nich pak soustružil rybářské splávky, ačkoli nerybařil, nebo různé přívěsky, které nikdo nenosil, a to vše prostě jen proto, aby mohl i nadále v dílně pracovat.

”Když už mu nezbyl ani jediný kousek, který by mohl do soustruhu upnout, začal s ručním vyřezáváním všelijakých miniatur se silným symbolickým významem,” vyprávěl Kvido.

”Nejznámějším dílkem z tohoto období bude patrně otcova zmenšenina, silniční závory z hraničního přechodu v Rozvadově.”

¹ Vzhledem k povaze úlohy není citace uvedena.

”Člověče, vy si snad ze mě děláte srandu!” řekl redaktor. ”Život ve lži, stát bez práva... Tak dohodli jsme se na něčem, nebo nedohodli...?!”

”Vždyť je to pravda,” řekl vzdorně Kvido. ”Jakej to bude mít smysl – když to nebude pravda?”

”Smysl?” řekl redaktor. ”Vy jste vážně ještě dítě! Odkdy se, prosím vás, můžeme v Čechách ptát, jestli má naše literatura smysl?! Takovej luxus si tahle země nikdy nemohla dovolit. Tady se vždycky akorát ptáme, jestli vůbec existuje. Jestli je! Copak to nechápete?”

”Ne,” řekl Kvido. ”Nechápu.”

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Mgr. Lea Zálišová.

Materiál je dostupný ze školního portálu <http://dum.voss-na.cz>, který provozuje
Vyšší odborná škola stavební a Střední průmyslová škola stavební arch. Jana Letzela, Náchod